

صلح بدون باز دار ندگی

نسخه اقتصادی یا دستورالعمل جنگ بی‌پایان؟

این روزها دوباره یک توصیه آشنا در فضای عمومی و به‌خصوص در میان برخی اقتصاددان‌ها، تکرار می‌شود: «صلح کنیم تا کشور بیشتر آسیب نبیند.» توصیه‌ای که در ظاهر رنگ و بوی عقلانیت اقتصادی دارد، اما اگر دقیق‌تر به آن نگاه کنیم، بیش از آنکه یک تحلیل جامع باشد، شبیه یک ساده‌سازی خطرناک از یک مسئله پیچیده است. پرسش اصلی اینجااست؛ از کدام صلح صحبت می‌کنیم؟ صلحی که تهدید را از بین ببرد یا صلحی که فقط آن را به هزینه‌های مستمر و بی‌پایان تبدیل کند؟

در سطح کلان‌تر، این پرسش بدون توجه به اهداف طرف مقابل ناقص است. تحلیل‌ها نشان می‌دهد ایده «اسرائیل بزرگ» همچنان به‌عنوان یک افق ژئوپلیتیکی در بخشی از جریان‌های سیاسی اسرائیل مطرح است [۱] و حتی در گزارش‌های گاردین نیز به پیوند آن با گفتمان پیرامون نتانیاهو اشاره شده است [۲]. از سوی دیگر، مصاحبه تاکر کارلسون با سفیر آمریکا در اسرائیل نشان می‌دهد این نگاه محدود به اسرائیل نیست؛ جایی که هاکی، سفیر آمریکا از ایده اسرائیل بزرگ به‌عنوان «وعده‌های الهی» یاد می‌کند. امری که بازتاب آن را حتی در بخشی از گفتمان سیاسی آمریکا نیز می‌توان دید [۳].

در همین چارچوب، گزارش‌های الجزیره به تأکید می‌کنند ایران در این معادله، نه صرفاً یک رقیب منطقه‌ای، بلکه یکی از موانع اصلی در برابر این پروژه تلقی می‌شود [۴]. این یعنی حتی اگر در یک مقطع خاص درگیری متوقف شود، تا زمانی که این منابع بر طرف نشود، انگیزه برای تداوم فشار و درگیری باقی خواهد ماند. بنابراین، صحبت از «پایان جنگ» بدون توجه به این هدف ساختاری، بیشتر شبیه نادیده گرفتن صورت مسئله است.

در چنین زمینه‌ای، راهبردی که از سوی اسرائیل برای مدیریت این وضعیت انتخاب شده، اهمیت پیدا می‌کند. همان‌طور که روزنامه اسرائیلی هآرتس توضیح می‌دهد؛ هدف این جنگ، نه پایان دادن به تهدید، بلکه مدیریت دائمی آن از طریق سیاست «چمن‌زنی» است، یعنی تضعیف دورهای توان طرف مقابل برای نگه داشتن آن در سطحی «قابل کنترل» بدون ورود به جنگی پر هزینه [۴]. این منطق به چرخه‌ای تکرار شونده از حمله، توقف، بازسازی و حمله مجدد انجامیده، الگویی که در غزه نیز بارها با نقض آتش‌س‌ها دیده شده و نشان می‌دهد آتش‌بس و توافقات موقت صلح بدون بازدارندگی واقعی بیش از آنکه پایان جنگ باشد، صرفاً وقفه‌ای تاکتیکی در یک راهبرد بلندمدت است [۵].

اما یک نکته مهم که در بسیاری از این تحلیل‌های به اصطلاح اقتصادی نادیده گرفته می‌شود، این است که برای طرف مقابل این چارچوب زمانی خطرناک‌تر می‌شود و موازنه از این جهت در حال تغییر است. در این درگیری، از هفته نهم و سوم به بعد، هزینه‌های طرف مقابل افزایش یافت و موازنه به تدریج تغییر کرد. بسیاری از تحلیلگران این حوزه از جمله مرشایر، فخری ساکس و رابرت پیپ بر این نکته تأکید کرده‌اند که ایران در این مرحله صرفاً در موقعیت دفاعی نبود، بلکه توانست بخشی از ابتکار عمل را در اختیار بگیرد و عمود پایه بازیگری تبدیل شود که کارت‌های مهمی در دست دارد. این تغییر موازنه، پیام مهمی برای همان توصیه‌های به‌ظاهر اقتصادی دارد. اگر کشوری در موقعیتی قرار گرفته باشد که بتواند هزینه واقعی به طرف مقابل تحمیل کند و نوعی بازدارندگی ایجاد و عملاً سیاست «چمن‌زنی» کم‌هزینه را با شکست مواجه کند، عقب‌نشینی شتاب‌زده به‌نام «صلح» نه کاهش هزینه، بلکه از دست دادن یک موقعیت راهبردی است. به بیان ساده، وقتی طرفی در حال کسب اهرم است، توقف بدون تثبیت آن، به معنای بازگشت به موقعیتی ضعیف‌تر در آینده است. در این شرایط اصل، عمود پایه واقعی یک طرف به هزینه‌نشاندن باشد، تکرار می‌شود. اگر جنگ برای طرف مقابل، نه به هدف نهایی‌اش رسیده باشد و نه هزینه‌ای بازدارنده به او تحمیل شده باشد، چرا باید از تکرار آن صرف‌نظر کند؟ صلحی که در آن هیچ هزینه‌ای تثبیت نشده در عمل پیامی روشن دارد: می‌توان دوباره همان مسیر را طی کرد.

در این میان، برخی تحلیل‌ها بر ابزارهایی مانند تنگه هرمز تمرکز و آن را به‌عنوان اهرم اصلی معرفی می‌کنند و حتی پیشنهاد می‌دهند این اهرم در میز مذاکره «تثبیت» شود و سپس به صلح تن داده شود. بدون تردید، تنگه هرمز برای بازار جهانی انرژی و زنجیره تأمین جهانی اهمیت حیاتی دارد، اما مسئله اینجااست که این اهرم برای همه بازیگران به یک اندازه کارآمد نیست. اسرائیل وابستگی مستقیم حیاتی به این مسیر ندارد، بنابراین فشار ناشی از اختلال در آن را به‌صورت محدودتر و غیر مستقیم تجربه می‌کند [۷]. در چنین شرایطی، تبدیل این ابزار به تنها محور اصلی راهبرد مذاکره، بیش از آنکه یک مزیت پایدار ایجاد کند، نوعی خطای محاسباتی است. از سوی دیگر، نقش آمریکا نیز در این معادله نمی‌تواند به‌سادگی به‌عنوان یک نیروی مهار کننده در نظر گرفته شود تا تحت تأثیر اهرم تنگه هرمز، اسرائیل را مجبور کند. شوواهد نشان می‌دهد در بسیاری از موارد، سیاست‌های واشینگتن تحت تأثیر فشارها و هماهنگی‌های نزدیک با اسرائیل شکل گرفته است [۸]. بنابراین، این فرض که مذاکره و اهرم تنگه هرمز به‌طور خودکار به کاهش تنش منجر می‌شود، بدون در نظر گرفتن این واقعیت، بیش از حد خوش‌بینانه است.

در کنار این عوامل، یک مؤلفه کلیدی دیگر نیز وجود دارد: بازدارندگی منطقه‌ای. تا زمانی که متحدان ایران در منطقه حضور فعال داشتند، هزینه هر گونه اقدام نظامی برای اسرائیل بالا بود و نوعی هم‌شکل گرفته بود. به همین دلیل، اگر صحبت از پایان واقعی جنگ باشد، نمی‌توان صرفاً به صلح در این مقطع زمانی بدون توجه به متحدان ایران، بسنده کرد. کنترل ابزارهایی مانند تنگه هرمز برای محدودسازی حامیان اسرائیل اهمیت دارد، اما کافی نیست؛ در کنار آن، پایان تنش‌های میدانی و خروج اسرائیل از کانون‌های درگیری مانند لبنان و غزه نیز باید به‌عنوان بخشی از شروط پایان دائمی و توافق پایدار اتمام جنگ در نظر گرفته شود. در غیر این صورت، زیرساخت‌های تولید درگیری دست‌نخورده باقی می‌ماند و چرخه جنگ ادامه پیدا خواهد کرد.

در نهایت، آنچه به‌عنوان «پایان جنگ» مطرح می‌شود، در غیاب بازدارندگی واقعی، نه صلحی پایدار، بلکه صرفاً وقفه‌ای موقت در یک درگیری بلندمدت است، و وضعیتی که اقتصاد را در چرخه‌ای از ناطمیاتی، کاهش سرمایه‌گذاری و تله «نه جنگ، نه صلح» گرفتار می‌کند. اگر قرار است از همین نقطه اقتصادی استفاده کنیم، باید یک تصویر – از هزینه‌های امروز تا هزینه‌های آینده – را دید و به این نکته توجه کرد که بدون تحمیل هزینه مؤثر به طرف مقابل، این چرخه نه متوقف، بلکه تکرار خواهد شد.

منابع

- ↑ What Is “Greater Al Jazeera (February ۲۶, ۲۰۲۶), *?*Israel” and How Popular Is It Among Israelis
- ↑ The Guardian (April ۱۳, ۲۰۲۶), *?*the Middle East, and the Idea of Greater Isreal
- ↑ The Guardian (February ۲۰, ۲۰۲۶), *?*Mike Huckabee, Israel, and the Battle Over U. S. Middle East Policy
- ↑ Haaretz (March ۱۳, ۲۰۲۶), *?*Iran Don’t Fall for the Regime
- ↑ Change Talk: Israel’s “Mowing the Lawn” in March
- ↑ IMEU (۲۰۲۶), *?*IMEU Fact Sheet: Israel’s History of Breaking, the Greater Israel Project
- ↑ Al Jazeera (November ۱۱, ۲۰۲۵), *?*How Many Times Has Israel Violated the Gaza Ceasefire? Here Are the Numbers
- ↑ Al Jazeera (March ۲۰, ۲۰۲۶), *?*How U. S.–Israel Attacks on Iran Threaten the Strait of Hormuz and Oil Markets
- ↑ Financial Times (۲۰۲۶), *?*Analysis on U. S.–Israel, Alignment and Escalation Dynamics in the Middle East
- ↑ Al Jazeera (April ۱۳, ۲۰۲۶), *?*Iran Remains an Obstacle to the “Greater Israel” Project

گزارش یک

زیغب زورین

ادامه از صفحه اول

تبعات تجاوز دشمن امریکایی- صهیونی به کشورمان هر شکل جدیدی که می‌گیرد، خسارت آن بیش از پیش دامن متجاوزان و هم‌پیمانانش و حتی دیگر کشورها را هم می‌گیرد. در تازه‌ترین مورد، تغییر بزرگی در بازار جهانی نفت در حال وقوع است، به طوری که چنین به‌طور رسمی قراردادهای نفتی خود با کشورهای حاشیه خلیج فارس را با واحد پول ملی خود، یوان منعقد می‌کند و به این ترتیب نظام سنتی پترو- دلار با چالشی جدی روبه‌رو شده است. این اقدام به‌ویژه مهم برای کشورهایی که به دنبال کاهش وابستگی به دلار آمریکا و دور زدن تحریم‌ها هستند، اهمیت راهبردی دارد. با توجه به‌ جایگاه چین به عنوان بزرگ‌ترین واردکننده نفت جهان، این تحول، روند قیمت‌گذاری نفت و قدرت اقتصادی دلار را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

کشورهای غربی وابستگی شدیدی به انرژی دارند و رژیم امریکانیز با هرزمنی دلار تقریباً جهان را به لحاظ اقتصادی در زیر یوغ خود دارد، اما این خودمکاهش ابزار دلار در حال فروکشست است و برخی کارشناسان معتقدند سراسیمگی رژیم امریکا به‌خاطر جلوگیری از این فروپاشی است، اما دنیا به این نتیجه رسیده که این روند باید هرچه سریع‌تر به پایان برسد و جنگ تحمیلی دشمن امریکایی- صهیونی به این مهم سرعت بخشیده است، به طوری که چین با اعلام رسمی آغاز قراردادهای نفتی به یوان نشان داد قصد دارد دلار امریکارا در این معاملات نفی کنار بگذارد. براساس این اقدام، خریداران و فروشندگان نفت می‌توانند بدون نیاز به تبدیل یوان به دلار، معاملات خود را انجام دهند یا با تبدیل یوان به طلا، قیمت نفت را پرداخت کنند. این سیاست به معنای ایجاد شاخص جدید قیمت‌گذاری نفت است که می‌تواند به رقابت و جایگزینی با شاخص‌های سنتستی برنت و وست تگزاس اینترمدیت منجر شود. شاخص‌های «برنت» و «وست تگزاس اینترمدیت»، دو شاخص نفتی در بازار خام جهان هستند. برنت نفت در یای شمال را نشان می‌دهد و مرجع قیمت‌گذاری جهانی است، در حالی که «وست تگزاس اینترمدیت» نفت امریکا را نشان می‌دهد و مرجع قیمت‌گذاری نفت امریکا است. سیاست جدید چین به ایران و سایر کشورهای مستقل فرصت می‌دهد و به‌عنوان شاخص داخلی و اتی این رژیم استفاده می‌شود.

چین، بزرگ‌ترین واردکننده نفت جهان، از مدت‌ها پیش در تلاش بود تا وابستگی به دلار را کاهش دهد. هدف اصلی این کشور، محدود کردن تأثیر تحریم‌ها و مخاطرات سیاسی مر تبسط با دلار امریکاست. بنابراین اقدامات اخیر چین در مسیر جایگزینی پترو- یوان، ضمن آنکه به بازار نفت فشار می‌آورد، شکل‌گیری شاخص جهانی قیمت‌گذاری نفت تحت سلطه یوان شود، یکی دیگر از مسائل کلیدی، مشارکت کشورهای تولیدکننده نفت خلیج فارس است. چین در حال مذاکره با عربستان سعودی، بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت اوپک، برای پذیرش معاملات با یوان است. موفقیت این مذاکرات، احتمال همراهی سایر کشورهای عضو اوپک و تغییر ساختار بازار نفت را افزایش می‌دهد. در صورتی که عربستان پذیرش این شیوه جدید را تأیید کند، سلطه دلار بر بازار نفت به شکل جدی متزلزل خواهد شد. طبیعا ایجاد کنند و فشارهای تحریمی را کاهش دهند.

اقتصاد

سرویس اقتصادی ۶۰۰۸۵۲۳

۷۵۷۷

شماره

چین جایگزینی یوآن در معاملات نفتی را آغاز کرده است

دلار غرق شد و پترو- یوآن روی عرشه نفتکش‌ها

چین قراردادهای پترو- یوآن را با کشورهای حاشیه خلیج فارس اعلام و آن را جایگزین معاملات پترو-دلار کرد

در همین راستا، چین برای پشتیبانی از این سیستم جدید، بیش از ۶ هزار حساب تجاری ویژه قراردادهای آینده نفت خام افتتاح کرده است. این اقدام نشان‌دهنده جدیت پکن در پیشبرد پروژه جایگزینی دلار با یوان است. کارشناسان اقتصادی بر این باورند که این حرکت می‌تواند به تدریج باعث شکل‌گیری شاخص جهانی قیمت‌گذاری نفت شود. چین در حال مذاکره با عربستان سعودی، بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت اوپک، برای پذیرش معاملات با یوان است. موفقیت این مذاکرات، احتمال همراهی سایر کشورهای عضو اوپک و تغییر ساختار بازار نفت را افزایش می‌دهد. در صورتی که عربستان پذیرش این شیوه جدید را تأیید کند، سلطه دلار بر بازار نفت به شکل جدی متزلزل خواهد شد. طبیعا

کاهش وابستگی به دلار می‌تواند فشارهای مالی ناشی از تحریم‌ها را کاهش دهد.
چسبندگی افزایش قیمت نفت از طرفی یک اقدام دیگر مورد توجه اقتصاددان‌ها قرار گرفته‌است مبنی بر اینکه پیش‌بینی‌های بازار معاملات آتی نشان می‌دهد قیمت نفت برنت تا سال ۲۰۲۹ به سطح پیش از آغاز جنگ تجاوز کرانه رژیم امریکا و نیروی نیابتی‌اش در منطقه ما، یعنی رژیم کودک کش صهیونیستی با ایران اسلامی باز نخواهد گشت. این پیش‌بینی‌ها با توجه به نوسانات اخیر قیمت‌ها که پس از ادعای بازگشایی بی‌قید و شرط تنگه هرمز از سوی رئیس‌سبک‌سر رژیم امریکا کاهش یافت و پس از تکذیب این یاوه‌گویی‌ها از سوی مقامات کشورمان به بالای ۹۰ دلار بازگشت، اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند. همچنین تغییر سیستم معاملاتی نفت به یوان موجب افزایش استقلال مالی کشورهای غرب آسیا خواهد

احیای اقتصاد از مسیر مناطق آزاد تجاری

باید مبتنی بر تغییر رویکرد از معافیت محوری به توسعه‌محوری باشد؛ به این معنا که تمرکز اصلی از ارائه مشوق‌های کوتاه‌مدت، به ایجاد زیرساخت‌های پایدار، توسعه صنایع صادرات‌محور و تقویت پیوند با اقتصاد جهانی منتقل شود. یکی از محورهای کلیدی در برنامه جدید دولت تأکید بر دیپلماسی اقتصادی است، حوزه‌ای که به گفته مدنی‌زاده، صرفاً مسئولیت وزارت خارجه نیست و وزارت اقتصاد نیز مسئولیتی مستقیم در آن دارد. در همین چارچوب

انزلی نیز انجام شد. بر اساس گزارش‌های رسمی سرمایه‌گذاری داخلی در این مناطق طی ۱۱ ماهه سال ۱۴۰۴ رشدی بیش از ۱۲۰ درصدی داشته و سرمایه‌گذاری خارجی نیز بیش از پنج برابر شده‌است.
تعریف مگا پروژه‌های جدید در مناطق آزاد
کارشناسان بر این باورند که برای ارتقای عملکرد مناطق آزاد باید یک بازیگری اساسی در فلسفه وجودی و کارکرد آنها صورت گیرد. این بازیگری

گفت‌وگو

نرخس کودرزی

اقتصاد کشورمان بیش از پیش نیازمند اصلاح سیاست‌ها و توجه به‌ه ظرفیت‌های مغفول است.
مناطق آزاد یکی از بخش‌های مغفول که قرار بود در چرخه‌ای برای صادرات باشد، اما غلبه نگاه اداری و انرژی و تعیین شده نگاه اقتصادی و بین‌المللی اهداف تعیین شده را آنچنان که باید محقق نکرده است. بر این اساس یکی از برنامه‌های اخیر وزارت اقتصاد تغییرات مدبریریتی در ساختار این مناطق و تعریف مگا پروژه‌های اقتصادی جدید است. کارشناسان با توجه به اثرات جنگ تحمیلی سوم بر اقتصاد، توجه سیاست‌گذار به این حوزه را به فال نیک برگزیدند و انتظار دارند نتایج مثبت و جدید، مناطق را در مسیر بازیابی قرار دهد.

عملکرد مناطق آزاد در دوره ۹ اسفند ۱۴۰۴ تا

۹ فروردین ۱۴۰۵ به‌شماره ۱۱ با شرایط جنگی

بود، یک نمونه واقعی از ظرفیت‌های این مناطق محسوب می‌شود. در این دوره بیش از ۳۸۵ هزار تن کالای اساسی شامل برنج، حبوبات و نهاده‌های دامی از طریق مناطق آزاد وارد کشور شد و زنجیره تأمین کالا‌های اساسی بدون اختلال ادامه یافت. در همین دوره، فعالیت بنادر، انبارها

و مراکز لجستیکی مناطق آزاد بدون توقف ادامه داشت و اقدامات زیرساختی مجموعه بهره‌برداري از ایستگاه امداد و نجات شماره ۵۲ در منطقه آزاد

بادداشت

یادداشت «احمد میدری» وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی

آرزوی امیرمحمد ۱۷ ساله

گروهی از همکاران به زیارت خانواده شهید امیر محمد نظری رفتند. امیر محمد نظری، جوان ۱۷ ساله‌ای بود که در هنرستان فنی هفتم تیر در منطقه شرق تهران درس می‌خواند. همکاران با انجمن پلیمبر به دیدار پدر و مادر شهید رفتند. آشنایی و ارتباط ما با این مدرسه و دانش آموزشش در یک طرح شکل گرفت، وزارت کار با همکاری صاحبان کسب و کار سعی دارد که هنرستان‌ها را به مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای و انجمن‌های صنعتی مانند انجمن پلیمبر پیوند دهد، طرحی که هم‌اکنون دارد.

همکارانم نقل می‌کردند که پدر آرام می‌گریست و مادر امیرمحمد از دیدار آخرش سخن می‌گفت: «ساعت چهار صبح به خانه آمد و گفت که بپهادا دارند ایست و بازرسی‌ها را می‌زند و به ما هم گفت‌اند که جابه‌جا بشوید. شاید امروز ایست و بازرسی ما را بزند و شهید بشوم. گفتم نگو این چه حرفی است که می‌زنی. روز قبلس به سلمانی رفتم. دوالم از شهادت صحبت می‌کرد. دیروز می‌گفت اگر شهادت می‌دهم با چند تا از همکلاسی‌هایم باید صحبت کنم، چون آنها اشتباه کردند، آنها دشمن را نمی‌شناسند. از همکلاسی‌هایی می‌گفت که در تظاهرات ای‌ماه شرکت کرده بودند.» امیرمحمد دوست داشت پس از بازگشایی با همکلاسی‌هایش صحبت و از شکاف میان خودش و آنها جلوگیری کند. خیال می‌کردم فقط نسل ما بود که از یک طرف در ۱۷ سالگی در جنگ شرکت کرده بود و آرزوی اتحاد از طریق گفت‌وگو با مخالف را داشته و دارد. نسل ما همواره پس از انقلاب در آرزوی بازگشت به دوره یكدلی و اتحاد سال ۵۷ است. انقلابی که همه دست در دست هم داشتند، اما پس از آن از هم جدا شدند. از هم جدا شدیم یا جدایمان کردند و ما برای اتحاد دوباره تلاش کردیم. تلاش برای پر کردن شکاف‌های سیاسی و اجتماعی. شکاف میان همکلاسی‌ها، بچه‌های کوچک و بعدها میان جناح‌های سیاسی. شکافی که دل همه را در درد آورد. نسل ما همچنان در آرزوی برادری و اتحاد است.

امیر امیرمحمد به یادمان آورد که این آرمان همچنان زنده است و مختص نسل ما نیست. آرمان اتحاد و استقلال همچنان در دل نسل امیرمحمد‌ها شعله‌ور است.

شد، چراکه کاهش وابستگی به دلار علاوه بر کاهش اثر تحریم‌ها، امکان ایجاد تعاملات مالی مستقیم بین کشورهای خریدار و فروشنده را فراهم می‌کند. ضمن اینکه این سیستم به بازیگران اقتصادی فرصت می‌دهد بدون واسطه‌های دلارمحور، مبادلات نفتی خود را انجام دهند و در مقابل فشارهای سیاسی خارجی مقاومت کنند.

با توجه به جایگاه اقتصادی چین، این کشور می‌تواند نقش کلیدی در تثبیت پترو- یوان داشته باشد. حجم بالای واردات نفت و سرمایه‌گذاری گسترده در بازارهای بین‌المللی، پکن را در موقعیتی قرار می‌دهد که بتواند شاخص قیمت‌گذاری نفت با یوان را به استاندارد جهانی تبدیل کند. در عین حال، پذیرش این سیستم از سوی کشورهای تولیدکننده نفت، عامل مهمی در موفقیت آن محسوب می‌شود. البته بسیاری از بازیگران بین‌المللی مایل به پذیرش این شاخص جدید هستند، زیرا به آنها این امکان را می‌دهد که در برابر نوسانات سیاسی و اقتصادی دلار محافظت شوند. علاوه بر این، حرکت به سمت سیستم معاملاتی چندازری به کشورها اجازه می‌دهد ریسک‌های ناشی از سلطه دلار را کاهش دهند و مسیر تجارت بین‌المللی خود را متنوع کنند.

این تغییرات برای ایران اسلامی که برای سال‌های زیادی با تحریم‌های ظالمانه رژیم امریکا مواجه بوده، مثبت خواهد بود و کاهش وابستگی به دلار و مشارکت در معاملات پترو- یوان، این فرصت را ایجاد می‌کند تا ضمن تأمین منابع مالی نفتی خود، استقلال اقتصادی و مالی خود را تقویت کند. این اقدام هسو با راهبردهای دفاعی و اقتصادی کشورمان در برابر فشارهای بین‌المللی است.

پیش‌بینی می‌شود با گسترش معاملات نفتی به یوان، کشورهای همسوس با ایران و چین نیز می‌توانند نقش مؤثری در تغییر قواعد بازی اقتصادی جهانی ایفا کنند. این تحولات، علاوه بر تأثیر بر بازار نفت می‌تواند ساختار قدرت اقتصادی جهانی را نیز تحت تأثیر قرار دهد و باعث کاهش سلطه دلار بر معاملات بین‌المللی شود. بنابراین حرکت به معنای بازتعریف روابط اقتصادی بین کشورها، افزایش تولیدی استقلال مالی و تقویت امنیت اقتصادی کشورهای منطقه خواهد بود.

در توسعه واقعی مناطق آزاد، چین را از نمونه‌های موفق جهانی عنوان کرد و افزود: این کشور محیطی ایجاد کرد که شرکت‌های چندملیتی بدون دغدغه

بروگرایی، فعالیت‌های صادرات محور خود را گسترش دهند.

این کارشناس اقتصادی با اشاره به فاصله گرفتن مناطق آزاد از اهداف اولیه خود که مهم‌ترین آن توسعه صادرات در فضای رقابتی است، افزود: برخلاف این هدف‌گذاری، مناطق آزاد عمدتاً به‌در چرخه‌ای برای واردات تبدیل شده‌اند و سیاست‌های تشویقی نیز به سمت و سوی رالت وی با بیان اینکه نبود زیرساخت‌های مناسب،

بی‌ثباتی در سیاست‌های ارزی و تجاری، ناماهانگی نهادی و تغییرات بی‌دری مدیریتی از عوامل اصلی این عقب ماندگی است در نتیجه این راهکارهای اصلاح این وضعیت گفت: مناطق آزاد ایران زمانی می‌توانند به مأموریت اصلی خود بازگردند که از حاشیه اقتصاد ملی خارج شوند. این کارشناس اقتصادی در خصوص بازتعریف مناطق آزاد گفت: مجموع تحولات اخیر نشان می‌دهد دولت به دنبال تحول نقش مناطق آزاد است و اگر این روند با سرعت ادامه پیدا کند، می‌تواند ساختار این مناطق را از اقتصاد واداتی توسعه‌صادرات غیرنفتی محسوب می‌شود. با اشاره به تجربیات موفق بسیاری از کشورها بر سرمایه‌گذاری تبدیل کند.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۱ آن
تین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر آرا صادره هیات‌های موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه غرب اصفهان تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضیان محرز گردیده است. لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روزه آگهی می‌شود. در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند، می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد و املاک تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند.

ردیف ۱ – برابر رأی شماره ۱۷۶۵۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۷ هیأت سوم مالکیت خانم حبیبه علی یاری برزانی به شناسنامه شماره ۱۴ کدملی ۱۳۸۹۹۴۴۹۱۰۵ ماده‌اصفهان فرزندعلی نسبت به دو دانگ مشاع از شش‌دانگ قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۲۱۵۸/۱۷۵ متر مربع پلاک شماره ۱۲۸ اصلی واقع در بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان از مالکیت علی علیاری فرزند حاج تقی ثبت در دفتر املاک و نامه ۴۵۲۳۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۸ جهاد کشاورزی تأیید و محرز گردیده است.

ردیف ۲ – برابر رأی شماره ۱۷۶۶۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۷ هیأت سوم مالکیت آقای محمد تقی علی یاری برزانی به شناسنامه شماره ۳۸ کدملی ۱۳۸۹۹۴۴۹۱۰۵ ماده‌اصفهان فرزندعلی نسبت به چهار دانگ مشاع از شش‌دانگ قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۲۱۵۸/۱۷۵ متر مربع پلاک شماره ۱۲۸ اصلی واقع در بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان از مالکیت علی علیاری فرزند حاج تقی ثبت در دفتر املاک و نامه ۴۵۲۳۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۸ جهاد کشاورزی تأیید و محرز گردیده است. با توجه به تطبیلی اسفند ماه تاریخ چاپ آگهی از ۱۴۰۴/۰۳/۱۴ تا ۱۴۰۵/۰۱/۲۰ تغییر یافت.

شهر یاری – رسیس ثبت اسناد و املاک غرب اصفهان

شناسه آگهی: ۲۱۳۵۸۴۹